

UCHWAŁA NR II.20.K.2021
KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W SZCZECINIE

z dnia 27 stycznia 2021 r.

w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały Nr XXX/230/2020 Rady Miejskiej w [] z dnia 21 grudnia 2020 r. w sprawie zwolnienia od podatku od nieruchomości w ramach pomocy de minimis dla przedsiębiorców

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713, z późn. zm.) oraz art. 11 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2137) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Szczecinie uchwala, co następuje:

§ 1. Stwierdza się nieważność uchwały Nr XXX/230/2020 Rady Miejskiej w [] z dnia 21 grudnia 2020 r. w sprawie zwolnienia od podatku od nieruchomości w ramach pomocy de minimis dla przedsiębiorców, w części:

- § 8 ust. 2 pkt 4,

- Załącznika Nr 1 do uchwały w zakresie oświadczenia o treści: „Świadom odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych danych (art. 233 kk) oświadczam, że dane zawarte w niniejszym wniosku są zgodne z prawdą”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Uchwała Nr XXX/230/2020 Rady Miejskiej w [] z dnia 21 grudnia 2020 r. w sprawie zwolnienia od podatku od nieruchomości w ramach pomocy de minimis dla przedsiębiorców wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Szczecinie w dniu 29 grudnia 2020 r. i została wstępnie zbadana przez Kolegium Izby na posiedzeniu w dniu 13 stycznia 2021 r. Regulowana przez badaną uchwałę materia dotyczy spraw określonych w art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych – tj. podatków i opłat lokalnych, do których mają zastosowanie przepisy ustawy Ordynacja podatkowa. W związku z powyższym Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Szczecinie uznało się za organ właściwy do zbadania przedmiotowej uchwały zgodnie z posiadanymi kompetencjami.

Wymieniona uchwała budziła zastrzeżenia co do zgodności z prawem, w szczególności z art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1170, z późn. zm.). W związku z powyższym wszczęte zostało postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności przedmiotowej uchwały, o czym jednostka została powiadomiona pismem z dnia 15 stycznia 2021 r. (znak: K.0010.21.MD.2021) ze wskazaniem terminu rozstrzygnięcia sprawy.

Kolegium ostatecznie zbadało uchwałę na posiedzeniu w dniu 27 stycznia 2021 r. W posiedzeniu Kolegium nie uczestniczył przedstawiciel jednostki, jednak jednostka skorzystała z prawa złożenia wyjaśnień. Pismem z dnia 26 stycznia 2021 r. Burmistrz [] zgodził się ze wskazanymi we wszczęciu wątpliwościami i zadeklarował chęć uchylecia spornych zapisów na najbliższej sesji, bez wskazania jednak jej terminu.

Kolegium Izby zważyło, co następuje.

Uchwała Nr XXX/230/2020 Rady Miejskiej w [] z dnia 21 grudnia 2020 r. w sprawie zwolnienia od podatku od nieruchomości w ramach pomocy de minimis dla przedsiębiorców, w sposób istotny narusza wskazane niżej przepisy ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, co w myśl art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym – także ze względu na upływ terminów wskazanych w tym przepisie - implikuje stwierdzenie nieważności tej uchwały we wskazanej części.

Wymieniona uchwała przede wszystkim narusza przepis art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, na mocy którego rada gminy uzyskuje kompetencje do wprowadzenia w drodze uchwały, innych zwolnień przedmiotowych w podatku od nieruchomości, niż określone w ust. 1 oraz w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw.

W ocenie Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Szczecinie przewidziany w § 8 ust. 2 pkt 4 uchwały warunek braku zaległości w podatkach stanowiących dochód gminy jako warunek zwolnienia z podatku od nieruchomości jest nieuprawniony. Powyższe stanowisko jest ugruntowane orzecznictwem sądów administracyjnych, czego przykładem jest np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 sierpnia 2020 r. II FSK 646/20 i wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 20 listopada 2019 r. I SA/Sz 489/19, w których sądy uznały, że zapisy uchwały uzależniające udzielenie zwolnienia i jego utratę od braku zaległości z jakichkolwiek tytułów wobec budżetu gminy, w sposób jednoznaczny odwołują się do cech podatnika i w tym więc zakresie ustanowione zwolnienie ma charakter podmiotowy, a do wprowadzenia takiego zwolnienia rada gminy nie ma kompetencji w świetle art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Podobnie wypowiedział się WSA w Białymstoku w wyroku z dnia 7 października 2020 r. I SA/Bk 511/20, w którym stwierdził, że „*uprawnienie określone w art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych do ustanawiania zwolnień przez gminę dotyczy wyłącznie zwolnień przedmiotowych, tj. takich, które odnoszą się do pewnej kategorii przedmiotów opodatkowania. Nie obejmuje natomiast prawa do ustanowienia zwolnień podmiotowo - przedmiotowych, to jest wyłączenia z opodatkowania pewnych kategorii podmiotów znajdujących się w określonej sytuacji faktycznej lub prawnej*”.

Ponadto w ocenie organu nadzoru przywołanie w załączniku Nr 1 badanej uchwały oświadczenia odnoszącego się do odpowiedzialności karnej z art. 233 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1444, z późn. zm.) jest niezgodne z art. 233 § 6 tej ustawy. W myśl bowiem art. 233 § 1 Kodeksu karnego, karze podlega ten, kto składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę. Natomiast z art. 233 § 6 Kodeksu karnego wynika, że przepisy § 1-3 oraz 5 stosuje się odpowiednio do osoby, która składa fałszywe oświadczenie, jeżeli przepis ustawy przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej. Jeżeli więc ustawodawca zamierza nadać wymaganym oświadczeniom składanym przez zainteresowane podmioty rygor odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń to rygor ten wprowadza wprost do ustawy. Tymczasem przepisy ustawy o podatkach i opłatach lokalnych nie przewidują takiej możliwości.

W tym stanie rzeczy Kolegium RIO w Szczecinie orzekło jak w sentencji uchwały.

Na niniejszą uchwałę przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie w terminie 30 dni od daty jej doręczenia.

Przewodniczący Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej w Szczecinie
Bogusław Staszewski
(podpisano certyfikatem kwalifikowanym)